

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 14 września 1949 r.

Sąd okręgowy w Wadowicach w Wydziale II. karnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.O.Dr. K. Zachariasiewicz

Ławnicy : Władysław Krupa i Jan Stanek

Protokolant : H. Ficek , w obecności Wiceprokuratora S.O.Mgr.

St. Biela , rozpoznawszy dnia 14 września 1949 sprawę

Józefa Rämpfa

ur. 8.10 1908 w Baćko-Nowosele syna Jana i Apolonii Schurer,

oskarżonego o to, że :

w czasie od sierpnia 1943 r. na obszarze Rzeszy niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej , należąc do sztafet ochronnych / schutzstaffeln S.S./ uznanych przez narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego oraz pełniąc w czasie od września 1943 r. do 18.I.1945 r. obowiązki wartownika , w zakładzie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , brał udział w organizacji przestępczej , która drogą masowych morderstw, głodowego wyniszczenia, niewolniczej pracy, terroru, grabieży mienia , poniżania i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych , miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości ,

to jest o zbrodnie z art. 4 §.2 pkt.b/ dekretu P.K.W.N. z dnia 31.8.1944 w brzmieniu obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1946 r. Dz.U.R.P. Nr.69 poz. 377
I. uznaje oskarżonego Józefa Rämpfa winnym przestępstwa

z art. 4 §.1 §.2 pkt. b i §.3 pkt.b dekretu z 31.8. 1944 Dz.U. R.P. Nr. 69 poz.377 z 1946 r. popełnionego w sposób wyżej opisany i za to ska-zuje go po myśli art. 4 §.1 tegoż dekretu na trzy lata więzienia .

II. Po myśli art. 7 tegoż dekretu orzeka przeciw temu oskarżonemu utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 3 lata i przepadek ca-łego mienia .

III. po myśli art. 58 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orze-czonej kary więzienia okres tymczasowego aresztowania od dnia 14 lipca 1948 r. do dnia 14 września 1949 r.

IV. po myśli art. 481 kpk. i art. 4 p.o.o.s. zwalnia oskarżo-nego od kosztów postępowania karnego i opłat sądowych.

Uzasadnienie.

Oskarżony jest Niemcem, a pochodzi z terytorium jugosko - wiańskiego . W roku 1943 w sierpniu - jak twierdzi wbrew swej woli - został wcielony do formacji S.S. i od września 1943 peł- ni służbę w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu jako strażnik na wieżach , oraz konwojent więźniów z obozu na miejsce pracy.

Zaprzecza by kiedykolwiek źle obchodził się z więźniami , widział nieraz jak inni SS-ma ni znęcali się nad więźniami przy wejściu do obozu , sam jako strażnik wewnątrz samego obozu kon- centracyjnego nigdy nie przebywał .

W czasie ewakuowania obozu oświęcimskiego pełnił służbę kon- wojenta „idąc na przodzie kolumny po lewej stronie. Słyszał nieraz w tyle strzały .

Na podstawie zeznań świadka Franciszka Targoźa b. więźnia politycznego obozu oświęcimskiego / k.15 i prot. rozpr./ ustala Sąd , że SS-mani musieli brać udział w strażach , w selekcjach więźniów , w konwojowaniu do pracy , do komór gazowych i przy ewakuacji obozu . SS-man , któryby odmówił wykonania rozkazu byłby skazany na śmierć . Takich wypadków jednak świadek nie

zna .

Pozatem zdarzało się , że strażnik, który nienależycie wykonywał polecenia przełożonych - był karany bunkrem , wstrzymaniem urlopu itp.

Świadek przypomina sobie oskarżonego Rämpfa i stwierdzić może , że nie wyróżniał się on wcale jakimś wrogim nastawieniem do więźniów , jak z drugiej strony niema żadnych faktów , któreby świadczyły o porychylnym nastawieniu do więźniów . Zachowanie się oskarżonego wskazywałoby na to , że był z usposobienia zamknięty w sobie , raczej gburowaty i dlatego nie cieszył się zaufaniem więźniów .

Brak podstaw do przyjęcia , by oskarżony został przymusowo wcielony do S.S.

Oskarżony pełniąc obowiązki wartownika obozu oświęcimskiego brał udział w organizacji zbrodniczej , mającej na celu wyniszczenie ludności cywilnej krajów okupowanych - i dlatego Sąd uznał go winnym przestępstwa z art. 4 powołanego dekretu i wymierzył mu karę 3 lata więzienia jako odpowiednią przewinieniu , biorąc pod uwagę okoliczność , że oskarżony po ukończeniu wojny od maja 1945 do lipca 1948 przebywał w niewoli w Związku Radzieckim .

Dalsze części orzeczenia polegają na powołanych przepisach ustawy.

Handwritten signature

*26/II 1949
Stomach Jona*

*Stomach W. T. Jona
26. 9. 1949 r.*